

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อประเมินคุณภาพ
โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคกลาง

ประชากร

ประชากรเป็นหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย หรืออาจารย์ในหมวดวิชาพลานามัยที่ได้รับมอบ
หมาย ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในภาคกลาง
เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จำนวน 200 โรงเรียน และเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
จำนวน 17 โรงเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย หรืออาจารย์ในหมวดวิชาพลานามัยที่ได้
รับมอบหมาย ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในภาคกลาง ทั้ง 17 โรงเรียน เป็น
ประชากร รวมจำนวนทั้งสิ้น 17 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย หรืออาจารย์ใน
หมวดวิชาพลานามัยที่ได้รับมอบหมาย ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ในภาคกลาง
โดยมีขั้นตอนในการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ในภาคกลาง โดยใช้สูตร
ของ ซามาเน่ (อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูต, 2528) และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
เท่ากับ .05 ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e^2 = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับ ยกกำลังสอง

จากการคำนวณ ได้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ 134 โรงเรียน จากจำนวนทั้งสิ้น 200 โรงเรียน

2. ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling Method) วิธีจับสลาก ตามจำนวนที่กำหนดไว้ คือ 134 คน

รวมจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 151 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินโปรแกรมพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป
2. แบบสำรวจข้อมูลทั่วไป
3. แบบสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดพลานามัย
4. แบบการประเมินคุณภาพโปรแกรมพลศึกษา

แบบประเมินโปรแกรมพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัศึกษาดังกล่าว เป็นแบบประเมินที่ชาญชัย ช่อธรรมสกุล ได้พัฒนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2536 เป็นแบบประเมินที่มีความเที่ยงอยู่ในระดับสูงมาก คือ มีความเที่ยง เท่ากับ 0.99 (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)

ในการกำหนดระดับการประเมินคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยม เพื่อสรุปว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคกลาง มีจำนวนโรงเรียนมากน้อยเพียงใด มีระดับคุณภาพของ

โปรแกรมผลศึกษาอยู่ในระดับใด ผู้วิจัยได้นำปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยม ซึ่งเป็นปกติวิสัยที่สร้างขึ้นสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยชาญชัย ชอชมธรรมสกุล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดให้มีระดับคุณภาพเป็น 5 ระดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คะแนน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไถลที่ 20 ลงมา	ถือว่ามึคุณภาพอยู่ในระดับ ต่ำมากต้องปรับปรุง
คะแนนระหว่าง เปอร์เซ็นต์ไถลที่ 21-40	ถือว่ามึคุณภาพอยู่ในระดับ พอใช้ได้
คะแนนระหว่าง เปอร์เซ็นต์ไถลที่ 41-60	ถือว่ามึคุณภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนนระหว่าง เปอร์เซ็นต์ไถลที่ 61-80	ถือว่ามึคุณภาพอยู่ในระดับ ดี
คะแนน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไถลที่ 81 ขึ้นไป	ถือว่ามึคุณภาพอยู่ในระดับ ดีมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาและจัดทำคู่มือและแบบประเมินโปรแกรมผลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ทำการประชุม อธิบาย ชี้แจงเพื่อให้ผู้ช่วยวิจัย จำนวน 5 คน ได้มีโอกาสฝึกซ้อมการเก็บข้อมูล เพื่อทุกคนจะได้มีความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่แตกต่างกัน
3. นำแบบประเมินโปรแกรมผลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาไปเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมผลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนและโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ในภาคกลาง รวมทั้งสิ้น 151 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์จากเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์ และทำการสังเกต โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2537 ถึง วันที่ 10 มีนาคม 2538 รวม 49 วัน
4. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมา แจกแจง ทำการประเมินและวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอส/พีซี (SPSS/PC: Statistical Package for the Social Science/PC) มาช่วยใน

การวิเคราะห์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถานภาพ ขนาด จำนวนนักเรียนของโรงเรียน และคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนและโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ในภาคกลาง ในด้านต่าง ๆ และในแต่ละขนาดโรงเรียน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารงานหมวดวิชา ศึกษานามัย ด้านการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา
2. หาค่าร้อยละของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนและโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ที่มีคุณภาพของโปรแกรมผลศึกษา อยู่ในระดับต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศของ ชาญชัย สออบธรรมสกุล ในแต่ละขนาดของโรงเรียน ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น
3. เปรียบเทียบคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนและโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ โดยการทดสอบ ค่า "ที" (t-test)
4. กำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย